

[Arbejdsministeren.]

med forsøg, der er ved at blive etableret med samling af de hidtidige 3 kredse på Fyn til en storkreds; forsøget er en af de foranstaltninger, der på administrativt plan skal berede jordbunden for det kommende reformarbejde.

Vi er altså i fuld gang med arbejdet, og jeg er parat til at drøfte problemerne nærmere i arbejdsmarkedsudvalget.

Bertel Pedersen: Forslaget til folketingsbeslutning er næsten enslydende med det forslag, man fremsatte fra SF's side den 19. april 1972, og den ordførertale, mit partis repræsentant holdt ved første behandling af forslaget, skal jeg ikke gentage her i dag. Men så meget kan siges, at forslaget fik en positiv modtagelse både af ministeren og de fleste af ordførerne.

Siden er der sket det, at arbejdsministeren den 15. december 1972 fremsatte forslag om ændring af arbejderbeskyttelseslovgivningen vedrørende beskyttelse af sikkerhedsrepræsentanter, statistik over arbejdsulykker samt om udvidelse af arbejderbeskyttelsesfondens midler, om forøgelse af tilsynet og om uddannelse af sikkerhedsrepræsentanter. Hermed dækker ministerens forslag en hel del af de af SF rejste spørgsmål, men derudover bebudede ministeren i sin fremsættelsestale, at forslag om en ny arbejderbeskyttelseslov vil blive fremsat i maj 1973.

Når SF derfor fremsætter dette forslag den 23. januar 1973, altså ca. 5 uger efter ministerens, bliver der kun nogle få spørgsmål tilbage, og disse spørgsmål har ministeren tidligere lovet at tage med i sine overvejelser vedrørende den nye arbejderbeskyttelseslov.

Men det er da klart, at forslaget til folketingsbeslutning må indgå i arbejdsmarkedsudvalgets drøftelser om det bebudede forslag til revision af loven om arbejderbeskyttelse, og i disse drøftelser vil vi gerne deltage fra socialdemokratiets side.

Simonsen: Det er jo efterhånden ved at blive en vane her i folketinget med jævne mellemrum at diskutere arbejderbeskyttelseslovgivningen, og det kan selvfølgelig være meget sundt og rigtigt omkring et problemkompleks, der er så vigtigt som det-

te, men man kan måske også sige, at det efterhånden kan blive i for høj grad en gentagelse af den planlægning, der jo i og for sig allerede ligger klar, som vi også fik oplyst, da vi havde første behandling af regeringens forslag til ændring af arbejderbeskyttelsesloven. Vi har fået fastlagt, hvordan selve udviklingen med henblik på revision af denne lovgivning vil blive i form af de faser, ministeren har nævnt.

Vi mener derfor ikke, der i og for sig er grundlag for at gå nærmere ind i en diskussion om det forslag, som socialistisk folkeparti her har fremsat. Nogle af punkterne er jo allerede optaget i det forslag, der er til behandling i arbejdsmarkedsudvalget for øjeblikket, og de resterende må man formode kommer med på den ene eller den anden måde i forbindelse med de kommende revisioner, som jo trods alt ligger meget tæt på.

Jeg skal ikke gå i detaljer i forbindelse med de forskellige punkter, som SF har stillet op i forslaget; det havde jeg lejlighed til at gøre sidste gang vi havde det til behandling, og det er jo trods alt ikke så lang tid siden. Jeg vil gerne principielt fastslå, at vi er enige med de bemærkninger, som også ministeren kom med, at det afgørende omkring hele dette spørgsmål er en forbedring af sundheden, trivsel og arbejdsmiljøet, men med hensyn til fremgangsmåden kan der jo nok være forskellige punkter, hvor vi ikke kan blive enige.

Der er ét område, som jeg gerne vil knytte en kommentar til, og det er bestemmelsen om udvidelsen af arbejdstilsynets personale. Jeg var glad for ministerens bemærkninger om dette punkt. Jeg vil nemlig meget gerne advare — og det gælder i dette tilfælde socialistisk folkeparti, men det gælder også andre, som føler sig kaldet til at føre en undertiden teoretisk debat efter min opfattelse omkring disse miljøproblemer — mod ligesom at give indtryk af, at vi kan klare alt dette, bare vi får lidt mere tilsyn. Jeg tror ikke, det er via politiopgaver, vi får disse problemer løst, og jeg vil advare mod, ikke mindst i disse arbejdsknappe tider, at man hele tiden lægger dette pres på arbejdstilsynet med hensyn til ansættelse af yderligere personale. Det løser efter min opfattelse ingen problemer, og det giver nogle falske fornemmelser af, hvad det egentlig dre-